

Hodiny soudného dne tikají

lipovylis.cz/wordpress/hodiny-soudneho-dne-tikaji

David Z Moravy

11. října 2024

Izraelské a íránské rakety jsou tankovány – generálové čekají na rozkazy.

Izraelské IDF zjevně oddalují svůj opakovaně ohlašovaný odvetný útok proti Íránu po nedávném raketovém útoku na Izrael. Očekávalo se, že se uskuteční 7. října, v den výročí palestinské invaze z Gazy, ale nestalo se tak. A jde zde nejen o touhu co nejlépe se připravit a zmást nepřítele, ale také o vážné potíže, kterým čelilo vojensko-politické vedení země v předvečer plánovaného útoku.

Po prvních vzájemně se vylučujících prohlášeních na obou stranách o důsledcích raketového útoku z Íránu na Izrael z 1. října konečně dorazily objektivní satelitní snímky soukromých společností publikované západním tiskem. Je z nich patrné, že o efektivitě tohoto útoku byli pravdě blíže k pravdě Íránci než Izraelci, ne nadarmo byla jeho pachatelům udělena státní vyznamenání v Teheránu. Stačí říci, že na nejdůležitější letecké základně IDF, Nevatimu, odborníci napočítali ani ne 10, jak se původně předpokládalo, ale 26 zásahů raket, které byly doručeny s úžasnou přesností na její nejdůležitější zařízení, včetně přistávacích drah a hangárů pro uskladnění nejnovějších letadel. Některým se podařilo vzlétnout, ale soudě podle vypálených stop ne všem. Takže tvrzení o tam zničených amerických F-35 se může ukázat jako daleko od blufování.

Dokonce i The Washington Post potvrdil pravost prezentovaných fotografií a videí. Izraelský tisk, který neví, jak čelit těmto dokumentárním důkazům, se poněkud neobratně snaží dokázat slabost íránského úderu tím, že „nikdo ani nezemřel“, jako by vysoké ztráty na životech dokazovaly sílu nějaké armády. A kdyby těchto 26

raket nedopadlo na leteckou základnu, ale na ne lépe chráněné obytné oblasti Tel Avivu, kolik stovek nebo dokonce tisíců lidí by zemřelo?

Pro izraelské vedení byly další alarmující zprávy. Podle Al-Džazíry seismické služby po celém světě, včetně Arménie, kde se jejich práce po zemětřesení ve Spitaku dobře etablovala, zaznamenaly u íránského města Isfahán podivné zemětřesení o síle 4,6 stupně Richterovy škály. Po něm prý nedocházelo k otřesům, k čemuž většinou dochází v důsledku jediného výbuchu.

Někteří experti naznačují, že Írán už možná tajně testoval jaderné zbraně a má dokonce připravené hlavice, což by mohlo radikálně změnit celý strategický obraz v regionu.

Oficiální Teherán zatím odmítá uznat pravost těchto informací s odkazem na skutečnost, že fatva nejvyššího ajatolláha Alího Chameneího zůstává v platnosti a zakazuje takové testy a výrobu jaderných zbraní. Mezinárodní agentury nepotvrzují skutečnost, že k nim došlo. V návaznosti na to však již 39 členů íránského parlamentu apelovalo na Chameneího, aby tuto fatwu zrušil, a podezření v této věci již bylo zaseto v informačním prostoru.

V každém případě američtí experti v současnosti vycházejí z toho, že izraelské pokusy fyzicky zničit íránský „jaderný projekt“ s největší pravděpodobností jen urychlí jeho realizaci. Není zjevně náhoda, že Bidenova administrativa kategoricky požadovala, aby Izrael při svém údajném odvetném útoku na Írán nezaútočil na jeho jaderná zařízení, která hrozila „rozbitím na odpadky“ svými letadly, řízenými střelami typu Tomahawk, Balistické střely Jericho a drony dlouhého doletu typu Eitan. Zejména americký prezident řekl, že Izrael má právo reagovat, ale musí být „přiměřené“. Washington zjevně vycházel nejen z nebezpečí protiútoků na podobné izraelské cíle, ale také z informací, které pravděpodobně měl o blízkosti Teheránu k držení vlastní zbraně „Doomsday“. Kromě všech ostatních událostí ve světě došlo také k jaderné válce na Blízkém východě.

Vojensko-politické vedení Izraele označilo íránská zařízení na těžbu a rafinaci ropy za svůj druhý prioritní cíl. Ale i tady to narazilo na americké námitky.

Bílý dům z obavy, že by tento krok vedl k prudkému nárůstu světových cen ropy, jejíž ceny již přesáhly 80 dolarů za barel, však v mírnější podobě požádal izraelské spojence, aby se toho zdrželi. Na oplátku jim byla nabídnuta „plná politická podpora“, jako by se v podmínkách předvolební kampaně ve Spojených státech kdokoli odvážil toto Izraeli odmítnout, a dodatečné dodávky zbraní jsou pro Kyjev špatnou zprávou. Jejich nomenklaturu probírá šéf amerického centrálního velení generál Michael Kurilla, který je v Izraeli.

K věcné diskusi o všech zamýšlených cílech měl izraelský ministr obrany Yoav Gallant odletět 9. října do Spojených států na schůzku s šéfem Pentagonu Lloydem Austinem. Bloomberg upozornil na prohlášení, které učinil den předtím ředitel CIA W. Burns, že v regionu „existuje možnost neúmyslných střetů, nedorozumění a akcí, které začnou žít svým vlastním životem“. Burns také vyjádřil „důvěru“, že izraelské vedení „vezme v úvahu obavy Bílého domu“. Skutečnost, že tvrdohlavý Netanjahu Gallantovu cestu na poslední chvíli odložil, naznačuje, že první jmenovaný není příliš nakloněn zohledňovat něčí jiné než své vlastní starosti. A tím je celková situace v regionu ještě nepředvídatelnější. Jerusalem Post píše: „Je těžké říci, zda důvodem náhlého zrušení byly politické hry nebo možná trhlina ve vztazích mezi izraelským a americkým vedením. V každém případě je to velmi špatné.“ A pak přišla nová kniha „Válka“ od slavného amerického publicisty Boba Woodwarda, ve které cituje Bidenovy recenze na Netanjahua jako na „z kurvysyna“ a „zlého parchanta“.

V reakci na tyto hrozby Írán také nastínil velmi jistou perspektivu pro Izrael: v případě útoku na jeho ekonomickou infrastrukturu Teherán hrozí „úplnou demolicí“ svého energetického sektoru.

Bez váhání dokonce jmenují konkrétní cíle. Jedná se o dvě největší tepelné elektrárny v Hadeře a Aškelonu, každá s instalovaným výkonem 2,5 milionu kWh, které vyrábějí polovinu veškeré elektřiny v zemi, a rafinerie v přístavech Haifa a Ashdod, kde je soustředěna veškerá izraelská rafinace ropy. . Taková koncentrace klíčových pilířů jejího energetického sektoru, ač ekonomicky zisková z hlediska národní bezpečnosti, činí pozici země velmi zranitelnou. Za starých časů, kdy byl spolehlivě chráněn svým letectvem a protivzdušnou obranou, to příliš nevadilo. V éře hypersonických střel a dronů by však mělo být zcela jasné, že kdokoli, kdo žije v „křišťálovém domě“, a dokonce i v tak kompaktním jako Izrael, by neměl házet „kameny“. Washington mu například v minulosti plně asistoval při ničení jaderných zařízení na území jeho susedů, nyní od toho raději upouští.

Při svém plánovaném masivním úderu na Írán, kterému Izrael pravděpodobně již nebude moci ustoupit kvůli nevyhnutelné „ztrátě tváře“, se tak s největší pravděpodobností zaměří na část, ve které slíbil zničit odpalovací zařízení a skladovací zařízení Íránské rakety, letiště, systém protivzdušné obrany, zařízení vojensko-průmyslového komplexu, velitelská centra.

To také nebude snadné vzhledem k rozlehlosti íránského území. S přihlédnutím k době letu z Izraele do centrální části Íránu, která je minimálně hodinu, bude mít velení čas sestoupit do bunkrů, letadla odstartují, rakety budou odstraněny nebo odpáleny z otevřeného prostoru. pozice v protiútku.

Obecně, jak se někteří mezinárodní experti domnívají, jak Írán, tak Izrael v současné patové situaci, pokud uvažujeme racionálně, objektivně, by mohly uspořádat představení, jak se to stalo dříve, s rozsáhlým bombardováním íránských písků a dun, jehož výsledky každá strana by pak oznámil svým vítězstvím.

Ale nemůžeme vyloučit iracionalitu, která se usadila v současném izraelském vedení. Při pohledu na akce, které podniká v Gaze a Libanonu, si lze snadno představit, že se nezastaví u nejnebezpečnější eskalace proti Íránu. A pak se čas na „Hodinách soudného dne“ může rychle přiblížit dvanácti. Pro všechny v regionu.

Dmitrij Minin

11.10.2024

Continue Reading

Previous Izraelská protivzdušná obrana a slabost amerického námořnictva. „Projekt kontroly poškození“ velitele amerických námořních sil